

de
RAADSHEER

29^e jaargang nummer 1, april 2007; een uitgave van de vereniging raadsherenbuurt

VERS

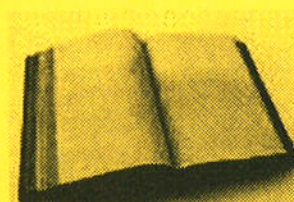
Van de redactie

Een echt lentenummer met het thema 'VERS', hopelijk nog net voor Pasen op ieders deurmat. Vers is veel meer dan je denkt. Ga op zoek, er is weer van alles in dit nummer. Het enige wat je niet zult vinden is: verse (paas)eieren! Verder natuurlijk het nodige buurtnieuws. Een verslag van de ALV kon helaas niet meer mee. Dat zal ongetwijfeld binnenkort op de buurtsite staan. Daar is sowieso veel actuele buurtinformatie te vinden. En als je je aanmeldt voor de buurtmail, krijg je telkens als er iets nieuws geplaatst wordt een seintje in je mailbox. Oproepen bereiken zo ook veel buurtbewoners. Doen!

Thema volgende Raadsheer: **(In) beweging**. Sport je graag, of juist niet? Droom je van een snelle Mazzerati? Brengt wandelen je geest in beweging? Verlang je naar beweging terwijl je aan bed of stoel gekluisterd bent? Of ben je misschien iemand die er goed in is anderen in beweging te krijgen? Breng de pen in beweging vóór de kopijdatum van **3 juni**.

En komt allen in beweging op 16 april, informatieavond van de gemeente over veel wat onze buurt aangaat. Kijk voor actuele gegevens op onze website!

Inhoud

- 3 **Van het bestuur** Districtsraad, WP en ALV
- 4 **Bomen in de Van Oldenbarneveltstraat** Een nieuw aanzien van de straat
- 4 **Leidse Hout** Voorjaarsactiviteiten en onderhoud
- 5 **Herinneringen aan vers** Smullen met Janny
- 6 **SpeeltuinVogelenwijk feestelijk heropend** Survival in de buurt
- 8 **Aan alle oudleerlingen en –leerkrachten van de LHS** Hoort, zegt het voort
- 9 **Vers in het woordenboek** Vers is meer dan je denkt
- 9 **Raadseltje** voor de rekenbreinen onder ons
- 9 **Ik zie, ik zie** Laatste zoekplaatje!
- 10 **Estafettecolumn** Iets vers in de gedachten van Irene Klinkenberg
- 11 **Voortgang verbouwingsplannen van basisschool WP** Never ending story?
- 13 **Hou hou je iets vers?** Zoute snijbonen en wat dies meer zij
- 13 **Vers** www.versgedicht.nl: dichten kun je leren
- 14 **Aan het vers** Ontroerende taal
- 14 **Het ene vers is het andere niet** Vers 1 en vers 2
- 15 **Kettinginterview** Kennismaking met Els van Eijck van Heslinga
- 17 **Familieberichten** Verhuizingen en een nagekomen IM
- 18 **Allemaal beestjes** Ook die vinden vers lekker
- 19 **Nagekomen** herinneringen aan J.W. Heringa
- 20 **Judo krachtpatser in de wijk!** Cédric Visser heeft zwart
- 20 **Raadsherenverzen** Wat ieder van ons in het hart gegrift moet staan
- 22 **Denk actief mee over Nieuweroord** Voeg iets moois aan onze wijk toe
- 23 **Over ijskelders en ijskasten** 'Ijs- en ijskoud', daar is over nagedacht
- 24 **Buurtnieuwttjes** Van alles en nog wat
- 24 **Vers uit de Vogelwijk** Biovers
- 25 **Wie doet wat in de Raadsherenbuurt** Colofon
- 26 **Koetjes en Kalfjes** Een nieuw 'gezicht' op de achterpagina

Vers van vroeger

Mijn opa in Rijnsburg had een groentewinkel. Het was heerlijk om daar te logeren en rond te struinen in het immense pakhuis. Daar stonden de blikken van De Sleutels uit Leiden : bruine bonen en capucijners. Daar stond ook de schaafmachine, waarin de rode, witte en Savoye kolen werden geschaafd en de nieuwe aardappeltjes geschraapt. En daar stonden de Keulse potten met zuurkool en, vergeten lekkernij, witte bonen en snijbonen in het zout. Want in de jaren vijftig was er 's winters geen sla, geen komkommer, geen radijs, geen postelein. Er waren winterwortelen, koolrapen, veel koolsoorten, maar de sperziebonen, andijvie en witlof waren tegen de Kerst al lang op. En appels en peren kon je wel een paar maanden op een koele plek goed houden, maar die haalden de lente ook niet.

Diepvries bestond nog niet. En dus werd er ingelegd en ingemaakt. Niet alleen in de winkel, maar ook door de gezinnen thuis. Mijn vader had daar een goede neus voor. Als de sperzieboontjes, snijbonen, tuinbonen, postelein, stoofperen, worteltjes of zoete appels volop werden aangeboden en dus de prijs het laagst was, kocht hij kisten tegelijk. En dan zaten we met z'n allen in de serre te doppen en te schillen, terwijl in de keuken het snijbonenmolentje continu piepend draaide of de weckketel al op het fornuis stond om de vele liters water aan de kook te brengen. Het vullen van de weckflessen was mijn vaders specialiteit : hij manoeuvreerde de oranje worteltjes of de gifgroene boontjes in bosjes langs de "ramen". Ook het sluiten van de flessen, met FERIA-druppels, was zijn taak, want er moesten precies zoveel druppels in het deksel, die werden dan aangestoken en al brandend werd dan het deksel op de fles gedaan en een aantal seconden stevig vastgedrukt. Daarna gingen 7 (dat weet ik niet meer, het kunnen er ook 6 of 8 geweest zijn) flessen op de ijzeren houder in de weckketel op het gas, de thermometer in het midden en dan maar koken. De volgende dag was de oogst afgekoeld en werden er etiketjes op geplakt met inhoud en datum van fabricage. En dan ging alles naar de kelder. Die rekken vol kleurige flessen zal ik nooit vergeten ! En ook onvergetelijk is, dat alle flessen met doperwtjes, eindeloos gedopt, zijn ontploft. Later in mijn analistenopleiding leerde ik, dat dat komt door een Clostridium. Het kreng !

Er was nog meer in de kelder. Aardappels. Wanneer de verse Eigenheimers in de winkel schaarser werden, kwam neef Jan aan bod. Hij had een groothandel in aardappelen. Hij reed dan met z'n machtige vrachtwagen voor en sjouwde een aantal mud piepers de kelder in en stortte ze in "het hok". Dan ging er een wit poeder overheen om het spruiten te voorkomen. Maar dat hielp slechts tijdelijk : al lang voordat er weer nieuwe aardappels geoogst werden, kon je in die van ons in de kelder knijpen en hadden ze de meest rare uitgroeisels. Ik kan het weten, want ik heb altijd de aardappels geschild voor het hele gezin : ouders, 5 kinderen en altijd wel een gezinshulp-in-opleiding of een commensaal. En ik doe het nog steeds graag ! Vroeger, ja. Niet alles was beter. Maar de jams, die waren onovertroffen. Want zelfgemaakt van echte vruchten op het toppunt van hun smaak. Reine Claude (voor wie het niet weet : een verrukkelijke groene pruim), Reine Victoria (een idem blauwe), aardbeien, kersen, kweeperen en zelfgeplukte bramen, waarvan ook liters sap werden gemaakt voor over de pudding van losse, gekookte melk.

Melk tenslotte. Die kon je niet bewaren. Dus van de 7 liter die de melkboer op zaterdag aan de deur kwam brengen, werd al direct zondagse pudding gekookt. De rest werd in een enorme pan gekookt en in de kelder gezet (ik mis een kelder enorm !) en die werd gebruikt voor de broodmaaltijd (jakkes, die vel aan de rand van de beker) en de koffië, want in die tijd was dat een mengsel van een sterk koffië-extract (met Buisman) met gekookte melk. En toch bestond er ook toen al een houdbare melk : Rotatormelk. En nu ben ik terug in Rijnsburg, in het huis van opa. Die melk zat in een grote fles met een kroonkurk en smaakte naar de huidige, niet magere, koffiëmelk : romig, een beetje vetig, rokerig. Ik zal het maar verklappen : ik drink mijn koffië zwart, maar zo af en toe neem ik stiekem een slokje uit het flesje koffiëmelk....

Janny van Nieuwkoop

De Raadsheer
April 2007

Van het bestuur

Woont u in de Raadsherenbuurt of in het Boerhaavedistrict?

Geen wereldschokkende materie, maar toch een vraag die de gemeente bezighoudt. Het college wil graag het gesprek met de wijken intensiveren, maar dan liever niet met elke wijk apart. Uit bestuurlijk oogpunt is het voor de gemeente veel handiger de wijken te ordenen in (veel minder) districten: een gemeenschappelijk Boerhaavedistrict in plaats van een aparte Vogelwijk, Houtkwartier en Raadsherenbuurt. Vorig jaar vond u al een folder in de bus van de gemeente over districtsraden en websites. Dit jaar wil de gemeente die lijn voortzetten. Wij hebben daar bedenkingen bij, ingegeven door onze ervaringen rondom de uitbreiding van WP. Verderop in de Raadsheer luchten we daarover ons hart.

We beschouwen het overleg van de drie gezamenlijke wijkorganisaties met de gemeente als een handige manier om informatie uit te wisselen. Op 16 april is daar een mooi voorbeeld van: er komt een informatieavond voor alle bewoners in het district over de gemeentelijke plannen op het gebied van ruimtelijke ordening voor de komende jaren. Verdere mededelingen daarover vindt u via onze website.

Maar, het district en de districtsraad is wat ons betreft geen nieuw gremium voor belangenbehartiging. We vinden het al ingewikkeld genoeg de meningen in onze eigen wijk goed in de smiezen te houden. Belangenbehartiging doen we voor de wijk, niet als onderdeel van een district.

Als u deze Raadsheer leest, is de ALV achter de rug en is (hopelijk) een nieuw bestuur verkozen. Zonder ondergetekende, want na zeven jaar is het mooi geweest en ben ik statutair zelfs al 'overtijd'. Maar ik ben er trots op dat een opvolger gevonden is: Jurgen van de Velden wordt de nieuwe voorzitter. Bovendien komt Minke Holleman het bestuur versterken. Zij neemt het beheer van de website van Huib Kruijt over, die na jarenlange inzet voor de wijk ook het bestuur verlaat. Het is fantastisch dat het steeds weer lukt nieuwe mensen te vinden die een bijdrage leveren aan het organiseren van gezellige activiteiten en het behartigen van de wijkbelangen.

Als ik de openingsvraag zelf mag beantwoorden: ik woon in de Raadsherenbuurt. Met veel genoegen en hopelijk nog heel lang!

Paul Kuijt

Nieuwe rubriek in de buurtgids op <http://www.raadsherenbuurt.nl/buurtgids.php>

'Gezondheidszorg in de omgeving'

rechtstreeks doorklikken naar:

- Huisartsenpraktijk van Schie • Diaconessenhuis Leiden
- Centrum BTR • Leids Universitair Medisch Centrum
- Gezondheidscentrum Hebe • Geestelijke gezondheidszorg Leiden en omstreken

Bomen in de Van Oldenbarneveltstraat

Kort na Drie Koningen zetten sommige mensen hun afgedankte kerstboom op de lege plekken tussen de boompaltjes in de Van Oldenbarneveltstraat. Dat was ludiek, maar duurde niet lang. Want een weekje later (maandag januari) kwam de gemeenteploeg de echte, kersverse magnolia's planten.

Foto's: Janny van Nieuwkoop

Leidse Hout

Groot onderhoud

In het park zijn veel kapotte banken en bruggetjes vervangen. Er is een geheel nieuw bruggetje gekomen pal voor de ingang van het koetshuis. Er staat een hekje op dat 's avonds gesloten wordt. Als het koetshuis open is, is ook het hekje open.

Vlak naast het theater is een picnicplek gemaakt, is het hele veld opgeknapt en zijn er boompjes geplant.

De grote vijver is niet meer wat hij was. Wat niet bij het groot onderhoud was voorzien: de zware stormen in januari hebben er de prachtige oude treurwilg geveld. Ook langs het fietspad en overal elders in het park zijn bomen gesneuveld. Het speelterrein naast het Theehuis is omgetoverd in een enorme zandbak, met daarin nieuw speeltuig. De oude boomstam die daar al jaren lag te rusten en vele kindervoetjes en grote-mensen-billen heeft gedragen, is afgevoerd.

Er zijn vast nog veranderingen die we over het hoofd gezien hebben. Gaat u zelf een kijkje nemen!

Koetshuis
Gronse Merdek 100
tél: 071-5152332

bezoekerscentrum

Tentoonstellingen

De zolder van het koetshuis is opgeruimd, en wat daar al niet tevoorschijn kwam...

U kunt het bekijken in de huidige tentoonstelling, met de titel van Schedel tot Schoolplaat.

Schedels van diverse dieren, het menselijk lichaam, oude schoolplaten, er is van alles te zien. De tentoonstelling duurt nog tot 29 april.

Op 6 mei is de officiële opening van de bijententoonstelling. Deze kunt u de hele zomer bekijken, tot en met september.

Op zondag 3 juni, 1 juli, 19 augustus en 16 september van 12.00 - 16.00 uur laat Aad Wolvers 'live' zien hoe dat in zijn werk gaat, bijen houden.

Lentepad

In de maanden april en mei wordt het lentepad georganiseerd. Groepen basisschoolkinderen lopen dit pad doordeweeks. In het weekend is het ook beschikbaar voor andere bezoekers. Informatie ligt dan klaar in het bezoekerscentrum.

Herinneringen aan vers

Ton Staphorst

Het ligt nog vers in mijn geheugen, de herinnering aan vroeger. Vroeger was het gewoon om elk voorjaar het hele huis op te frissen. Alles ging van zijn plek. Geen spinnenweb was veilig voor de ragebol, boeken werden afgestoft, meubels gingen in de was, het tapijt werd gereinigd, het parket werd van oude waslagen ontdaan, voorzien van nieuwe was en geboend totdat het blonk als een spiegel. Dat laatste was mijn werk. Ik managede de vloerwrijver, een handig product van de firma Erres. Leuk werk: het apparaat in bedwang houden en steeds een stukje verder gaan. Maar het allerleukst kwam op het laatst. De laatste handeling was het opwrijven met een schijf van vilt. Die schijf zat

nooit goed vast en wilde nog wel eens van het apparaat afschieten. Het was een wedstrijd om de schijf zover mogelijk weg te krijgen. Dat lukte mij aardig.

Vers was ook de melk, weliswaar niet direct van de boer, maar toch, als je niet snel de melk consumeerde werd die zuur. Tja, een koelkast was er niet. De melkboer kwam dagelijks langs met verse melk. Een grote tank waaruit steeds een of meer liters werden getapt. Ach, en als die tank toch zo groot is, dan kun je best, als de melkman (in mijn geboortedorp was -boer als achtervoegsel not done) niet kijkt, het kraantje van de tank open draaien. En het resultaat is dat er een verse laag op het wegdek verschijnt... Een koelkast was er dus niet. Sommigen hadden een ijskast, een kast dus waarin de inhoud met ijsstaven werd gekoeld. De firma Wildenberg leverde op bestelling een kwart of een halve staaf ijs af. Als er weer ijs werd afgeleverd, stonden we vooraan bij de vrachtwagen om ijssplinters, ontstaan door het afhakken van ijs,

te bemachtigen. Ik heb nooit meer zulk lekker ijs gegeten als toen.

Vers waren natuurlijk ook de groente en het fruit. Groenteman Van Riezen reed meerdere keren per dag naar de groothandel om nieuwe waar aan te voeren. Verser kon gewoon niet. Waarom zou je dan ook een koelkast moeten hebben? Het was de gewoonste zaak van de wereld om elke dag boodschappen te doen. Uiteraard werd ik ook regelmatig er op uitgestuurd om een boodschap te doen. Een rotklus vond ik dat. Bevrediging putte ik wel uit het achteloos afsluiten van de winkeldeur; zodat niemand meer naar binnen kon. Woedende gezichten voor de deur, mijn dag was weer goed!

Vers waren ook de versjes die zuster Atoombom (Anthonia heette ze, ze was behoorlijk streng) op de kleuterschool maakte ter gelegenheid van de verjaardag van je vader of moeder. Het was een eer om te declameren. Handgeschreven gedichten waren het, zo uit het blote hoofd opgeschreven, waarschijnlijk was het een computermodel avant la lettre, waarin alleen de aanhef wijzigde. Maar, het moet gezegd worden, ik heb wel geleerd de mooiste buigingen te maken. Hoe dieper de buiging en hoe breder de handgebaren waren, hoe perfecter de voorstelling was. Met dank aan de nimmer ontploffende zuster.

Zo, dat waren zo maar wat gedachten die bij me opkwamen bij het denken over het thema vers. U zult zich vast afvragen wat dit gedachtegoed met de Raadsheerbuurt te maken heeft? Dat is heel eenvoudig te beantwoorden: niets. Maar misschien komen er bij u door mijn verhaal wat herinneringen boven die u aan het papier (de Raadsheer) wilt toevertrouwen en zo met anderen in de buurt wilt delen. Als u dan af en toe de werkelijkheid geweld wilt aandoen, dan zal niemand u dat kwalijk nemen.

Speeltuin Vogelenwijk feestelijk heropend

Zaterdag 17 maart werd de gerenoveerde speeltuin speeltuin in de Vogelenwijk feestelijk heropend. Veel mensen, en vooral veel kinderen, genoten van de spectaculaire roofvogelshow bij de vijver achterin de speeltuin. Bosuultje Tito, die ook bij huwelijken in de kerk met de trouwringen komt aanvliegen, mocht nu de spits afbijten en kwam aanvliegen zodra zijn naam geroepen werd. Twee kinderen mochten een vogel op de handschoen roepen. Die scheerde rakelings over de hoofden van het publiek. Dat was spannend! En 'speeltuin-Els' lag als woestijnlokaas op de grond met een gier (Rogier) bovenop zich. Die pikte de kuikenpootjes uit Els' oren!

Wat later was er de officiële toespraak door voorzitter John van Haasteren, vele tientallen kleurige ballonnen gingen de winderige lucht in en er waren nog twee roofvogelshows. En natuurlijk kon er gespeeld worden terwijl het zonnetje door de wolken probeerde te breken!

Renovatie

De renovatie had letterlijk en figuurlijk heel wat voeten in aarde. Om te beginnen moest er veel grond verzet worden voor de markante T-vormige speelvijver met brug, kabelpont en balanceertouw. Een bont afscheidingsmuurtje houdt de kleinsten van het water weg.

Er zijn veel nieuwe speeltoestellen gekomen, waaronder een knikkertafel en kruipbuisen. De speeltuin is tegelijkertijd ook toegankelijker gemaakt voor minder-valide kinderen.

Aanleiding

De aanleiding voor alle veranderingen was de invoering van de strengere Europese veiligheidsrichtlijnen voor speeltuinen. Samen met de NUSO (landelijk orgaan van speeltuinen) en de LBS (Leidse bond van speeltuinverenigingen) stelde de gemeente voor alle Leidse speeltuinen een deltaplan op. Architect Suzanne van Ginneken maakte samen met het verenigingsbestuur het ontwerp voor de vernieuwde speeltuin aan de Nachtegaallaan. De Dienst Zijl Bedrijven van de gemeente voerde de renovatie uit, geholpen door vrijwilligers. Er is veel moeite gedaan voor het werven van fondsen en sponsors voor de kostbare verbeteringen. Het Rijnlands Revalidatiecentrum, mytylschool De Thermiek, en de school De Brug van het Pedologisch Instituut traden toe tot het aanbevelingscomité en het bestuur van de speeltuin heeft zich het vuur uit de sloffen gelopen om de centjes bij en voor elkaar te krijgen. Het is financieel allemaal redelijk gelukt. Op 17 maart 2007 is de vernieuwde speeltuin feestelijk geopend.

De schouders onder de speeltuin

Van Speeltuinvereniging Vogelenvijk zijn ruim 450 gezinnen lid zijn; het terrein is de speelplek voor hun bijna 1000 kinderen (van drie tot boven vijftien jaar). Zij komen niet alleen uit de Vogelwijk, maar ook van verder, bijvoorbeeld 195 gezinnen uit Oegstgeest.

Net als zoveel andere instellingen van algemeen belang dankt ook 'onze' speeltuin zijn voortbestaan voor een zeer belangrijk deel aan vrijwilligers. De professionele spil is al 15 jaar Els van der Peet, die creatief organiseert, zorgt, verhuurt, inkoopt, pleisters plakt enz. enz. Bij al dit werk wordt zij ondersteund door het bestuur, dat al vele jaren een grote inzet levert, en door de steun van heel veel vrijwilligers. Zo wordt bijvoorbeeld elke eerste zondag van de maand gewerkt aan het groen-onderhoud: het speel-tuinieren. Petje af voor al die kindervrienden!

Ook u kunt lid worden, donateur of vrijwilliger. Om nog trotser te worden op onze Vogelwijkse speeltuin.

Meer dan een speeltuin alleen

Zeker nu kinderen op veel plekken niet meer op straat kunnen spelen (verkeer en geparkeerde auto's), is een speeltuin van groot belang. Elke dag kunnen de kinderen na schooltijd in de speeltuin terecht. Op woensdagmiddag en zaterdagmiddag is Els aanwezig en is het verenigingsgebouwtje (het Vogelnest) open. In de wintermaanden kan er op woensdagmiddag geknutseld worden.

Bovendien organiseert de vereniging allerlei speciale activiteiten. Het kampeerweekend is elk jaar een feest. En ook naar het dagje uit met de AZC-kids, de diverse culturele activiteiten, het Sinterklaasfeest en de Grote Speeltuinshow kijken alle kinderen uit.

Daarnaast gebruikt het wijkcomité van de Vogelwijk het 'buurthuis' de jaarvergadering met de wijkbewoners, de Nieuwjaarsbijeenkomst, het pannenkoeken eten na de schoonmaak van het Bos van Bosman en – als toevluchtsoord bij regen – voor het jaarlijkse zomer-wijkfeest. Het Vogelnest wordt ook verhuurd aan een gymnastiekclub en een klaverjasclub voor slechthorenden, voor kinderfysiotherapie en zanglessen, kraam- en verjaarspartijen, reünies en

wat je nog meer kunt bedenken. Dus: een instelling van jewelste!

Historie

De speeltuin Vogelenvijk vierde vorig jaar zijn 60^e verjaardag. In mei 1946 werd de vereniging opgericht, met veel naoorlogs idealen, maar met bescheiden middelen. 355 gezinnen werden lid. Twee jaar daarna werd de speelweide geopend en korte tijd later kwamen er een wip, doel- en korfbalpalen. In 1951 was het ledental flink teruggelopen, maar een subsidie van de gemeente zorgde voor een opleving. Er kwam een speeltoestellen-fonds en een spaarfonds voor kamperen e.d. In 1958 verscheen er een mooie glijbaan. Voor activiteiten werd incidenteel gebruik gemaakt van de kantine van voetbalvereniging Pomona, aan de overkant van de Nachtegaallaan. In 1960 dreigde de speeltuin te moeten verhuizen vanwege een gemeentelijk plan voor de Pesthuispolder. Gelukkig liep het goed af, en in 1975 ging een grote wens in vervulling: toen kwam er het verenigingsgebouw 't Vogelnest.

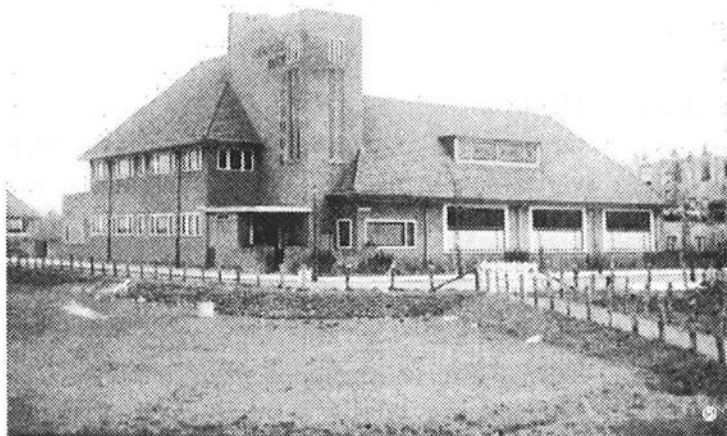

Optocht met versierde steps, jubileum 1951

Over het reilen en zeilen van de Speeltuin Vogelenvijk kunt u ook lezen op www.vogelwijk.nl. Ook zijn daar veel meer foto's te zien.

Met dank aan Els Roelofs en aan Vogelwijkers Hans Dirken, John van Haasteren en Kees van den Aarsen

Aan alle oud-leerlingen en oud-leerkrachten van de Leidse Houtschool,

In 2007 bestaat de Leidse Houtschool 75 jaar. In de week van 17 – 22 juni vieren we dit jubileum met alle kinderen die nu op school zitten.

Aan het eind van deze week is het echter feest voor iedereen die in het verleden op de Leidse Houtschool heeft gezeten. Op vrijdag 22 juni van 19.00 uur tot 22.30 uur is er een reünie in de school.

Programma. Natuurlijk heeft u ruim de gelegenheid om uw oud-klasgenoten, -leerkrachten of -collega's te ontmoeten. Ook kunt u het hele gebouw bekijken; het is nog steeds als school in gebruik. U kunt met uw oud-klasgenoten / oud-collega's op de foto. Op het plein kunt u terecht voor koffie en andere consumpties; in de aula op de zolder zullen oude foto's en leermaterialen te zien zijn en een presentatie van ingestuurde foto's.

U kunt u **opgeven** op de speciale website: **www.leidsehoutschoolreunie.nl**. (Klik op "Meld u hier aan!") U kunt op deze site ook terecht voor meer informatie.

Bent u oud-leerling van de Leidse Houtschool, noteer dan dus nu meteen 22 juni in uw agenda! En komt u in familie-, vrienden- of kennissenkring nog andere oudleerlingen of -leerkrachten tegen, wilt u hen dan op deze reünie attenderen en hen van harte uitnodigen?

Oproep voor foto's, etc. Vanzelfsprekend neemt u oude foto's en andere herinneringen mee naar de reünie. De leukste kunt u alvast opsturen naar Pieter Swager (**p.swager@planet.nl**). Wij proberen ze dan te plaatsen op de site. De foto's die niet geplaatst kunnen worden, verzamelen we voor een presentatie tijdens de reünie.

Met vriendelijke groeten,

De reüniecommissie,

Herman van der Kooij (Vinkenstraat 6, tel.: 071-5175115)

Martin Kroon

Jan Los

Nancy Stoop

Pieter Swager

Vers in het woordenboek:

I: 1) versregel
2) gedicht van kleinere omvang
3) korte zinsnede, (genummerd)
onderdeel van een hoofdstuk uit de
bijbelboeken
Zegswijze: 'dat is *vers* twee' = 'dat komt
straks wel'

II: 1) nieuw, niet oud
2) pas gekarnd, pas geslacht enz./
3) nog niet gebruikt, uitgerust
Zegswijze: 'dat ligt mij nog *vers* in het
geheugen'
Vers van de pers (bedoeld wordt de
vruchtenpers? Of de voortbrengselen van de
redactie?)
Een *verse* wond, *verse* troepen

En als voorvoegsel in *verstappen*,
verschijnen, *verscheuren*, *verschillen*,
verschroeien, *verschelen*, *verschuiven*,
verschieten, *versieren*. ... Maar dat heeft
weer met 'ver' te maken.

Ver-verder-verst
Vers-verser-verst

(Koenen Woordenboek Nederlands)

Raadseltje,

gehoord op de achterste kerkbank tijdens het
lezen van het Hooglied:

Wat is 2 gedeeld door 1 min 3?
(antwoord zie elders op deze pagina)

2 Ik ben een narcis van Saron,
een lelie der dalen.

² Als een lelie tussen de distelen
zo is mijn liefste onder de jonge meisjes.

³ Als een appelboom onder de bomen des
wouds,
zo is mijn geliefde onder de jonge mannen.
In zijn schaduw begeer ik te zitten
en zoet is zijn vrucht voor mijn verhemelte.

Hooglied 2:1-3

(uit Geïll. Gezinsbijbel, NBG, 1981)

Ik zie, ik zie, ...

... wat jij niet ziet. Of zie jij het ook? Dit is de
laatste aflevering van deze rubriek. Sinds het
oktobernummer van 2005 vond je in elke
Raadsheer een foto van een plekje in de
Raadsheerenbuurt. Tot nu toe is Janny van
Nieuwkoop vrijwel de enige inzender van
oplossingen. Dus als het haar nog even meezit
gaat ze met de prijzenpot strijken... Aan u/jou
de uitdaging om tenminste éénmaal een
eervolle vermelding in de wacht te slepen.
Grijp deze kans!

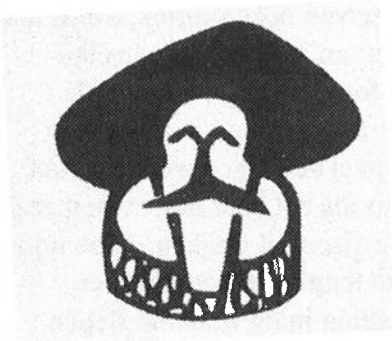
We hebben het wel lekker moeilijk gemaakt:

Waar is deze foto precies gemaakt? Geef je
oplossing vóór 3 juni door aan de redactie
(adressen zie laatste pagina).

O ja, ontvangen e-mail:

"Wat betreft de puzzelfoto uit de afgelopen
Raadsheer: dat is het puntje van het dak van
Johan de Wittstraat 20. De grijzige massa
rechts ervan, een soort buis of pijp of zoiets,
wekte verwarring. Maar dat is dus de
omlijning van het puntdak rechts van nr. 20
(als je er recht voor staat). Dat is het enige
dak dat niet in de lijn van de drie aanpalende
is opgebouwd; die drie zijn met de
karakteristieke verticale groen-crème lijnen;
op nr. 22 is dat element verdwenen. – Janny
van Nieuwkoop"
(foto nog te zien op de website)

Estafette-column

Iets vers

Irene Klinkenberg
Johan de Wittstraat

Sommige zaken moet een mens zich niet ontfeggen, vooral niet als ze bijna niks kosten en moeiteloos te verkrijgen zijn. Toch heeft het nog heel erg lang geduurd voor het er van kwam, maar uiteindelijk, vele jaren nadat ik er voor het eerst van gehoord had, is het in de herfst van 2005 dan eindelijk zover: wij worden lid van De Internationale Huizenruil Vereniging, een club van mensen die in de vakantie van huis willen ruilen. Door het invullen van een formuliertje en het betalen van een paar tientjes gaat er plotseling een wereld aan mogelijkheden voor me open, van Alaska tot Italië, van Chili tot China. Ik krijg een code om in te loggen en kan daarmee alle pagina's van de andere leden bekijken. Met een foto van hun huis en een paar regeltjes over de omgeving en wanneer ze waar heen zouden willen.

Het is het begin van weken gekluisterd aan de laptop. Als een kind in een snoepwinkel overweeg ik de ene na de andere mogelijkheid, het ene na het andere land. "Weet je al waar we naar toe gaan?" vraagt mijn oudste zoon als hij langs loopt. "In elk geval naar iets vers," mompel ik, terwijl ik begerig Zuid Amerika doorneem. "Hier, wat denk je van Argentinië? Vlak bij Buenos Aires, eigen zwembad, drie badkamers." "Cool," zegt hij, terwijl hij de foto van een wit landhuis in een parkachtige tuin bekijkt. "Hebben ze ook iets in Japan?" Japan! Kersenbloesem, sushi, Mount Fuji, papieren muren en Nintendo! Ach, wat wil ik graag naar Japan!

Uiteindelijk komen we uit op Amerika, in de buurt van New York. Niet het verst van alles, maar ver genoeg voor een eerste keer en naar India kunnen we altijd nog met Kerst. Om de concurrentie met omliggende Nederlandse leden aan te kunnen (die op de Rijnsburgerweg willen óók naar Amerika!), flans ik een homepage in elkaar met wervende teksten en aantrekkelijke foto's van huis en omgeving. Vooral de foto's van ons interieur zorgen ervoor dat we met een nieuwe blik naar ons huis kijken. "Misschien moeten we voor de zomer toch maar een nieuwe bank kopen," zeg ik terwijl ik een plaid over de ergste vetvlekken drapeer. "En wat dacht je van het plafond?" Mijn man kijkt zorgelijk omhoog, waar het stucwerk zich ieder jaar een beetje verder losmaakt van zijn ondergrond. "Je zal zien dat het een keer naar beneden komt en die Amerikanen sue-en je al voor een stuk kalk in de soep." Dit is een voordeel dat ik nog niet had bedacht! In het voorjaar van 2006 werken we in één klap het achterstallig onderhoud van jaren weg tot ons huis er net zo uitziet als op de zwaar geflatteerde foto's van de homepage.

En als ik dan moe maar voldaan mijn mailbox open stromen de verleidelijke voorstellen vanuit de hele wereld op me toe: of we zin hebben om de zomer in Zweden/Californië/Frankrijk (*Jesses, wat ontzettend gewoontjes, Frankrijk!*) /Canada/Mexico door te brengen?

Wat een aardige mensen allemaal en wat een leuke uitgebreide mails sturen ze over zichzelf! Ze krijgen natuurlijk allemaal meteen een vriendelijk en persoonlijk antwoord, waarin ik vertel dat we het liefste naar Amerika... , maar misschien volgend jaar, want hun huis ziet er werkelijk enorm romantisch/aantrekkelijk/indrukwekkend enz. enz. Jammer genoeg zit er tussen alle aanbiedingen niets uit Noord-Oost USA.

Tijd dus voor de volgende actie: het zelf benaderen van potentiële matchers. Opnieuw zit ik avond aan avond achter de computer, nu om het enorme aanbod rond New York te bekijken. Tussen de regels door en op basis van die ene foto probeer ik me een beeld te vormen. Want het moeten natuurlijk wel een beetje leuke mensen zijn, die een maand in ons bed mogen slapen en voor onze kat mogen zorgen. En zo'n huis, dat kan er aan de buitenkant wel aardig uitzien, maar stel nou dat het vreselijk is ingericht? Of juist heel erg prachtig, zodat we de hele vakantie als de dood zijn dat er iets tegen de vlakte gaat? Uiteindelijk benader ik er een stuk of twintig, waarvan de meesten vriendelijk antwoorden dat ze deze zomer het liefst naar, maar wie weet volgend jaar, want Holland lijkt ze werkelijk geweldig en ons huis ziet er enz. enz. Van de vier gezinnen die geïnteresseerd zijn blijft er na intensief over en weer mailen één familie over: de Speyers uit New Brunswick, een klein uurtje buiten New York. Vreselijk aardige mensen, die enorm veel zin hebben in een maand Nederland en meteen beloven dat ze voor ons een uitgebreide map met adressen en tips over de omgeving en NYC zullen achterlaten. Nou, dat gaan wij natuurlijk ook doen! Wel veel werk, maar ook heel leuk, om door de ogen van een buitenlander naar je eigen plek te kijken.

En eindelijk, eindelijk is het dan zover: begin juli gaan we pakken en ons huis in orde maken voor onze Amerikaanse vrienden. Dat pakken is zo gedaan, tenslotte gaan we naar een plek waar alles is, maar ons eigen huis op orde brengen is een ander verhaal: alles blinkend schoon, opgemaakte bedden, opgeruimde kasten, nergens persoonlijke rommel, gepoetste auto, gevulde koelkast, bloemen op tafel, gebruiksaanwijzingen. Uitgeput trekken we de voordeur achter ons dicht.

Op Schiphol treffen we de familie Speyer en ruilen onze sleutels. Aardige mensen, net wat we al dachten. Ze zien er alleen doodmoe uit. Zeker ook aan vakantie toe.

Voortgang verbouwingsplannen van basisschool Woutertje Pieterse

Zoals bij velen bekend besloot het Leidse College van B&W op 6 februari 2007 om akkoord te gaan met de verbouwingsplannen van basisschool Woutertje Pieterse (WP). Het College besloot verder dat de tweede toegang tot WP moest komen te liggen aan de Antonie Duijcklaan, daar waar nu de toegang is naar de atletiekbaan. Hiermee kwam het college terug op het eerdere voornemen voor een tweede ontsluiting aan de Houtlaan. Dat eerdere voornemen kon op instemming van onze buurt rekenen (ALV 2006). Wij hebben ons, zacht uitgedrukt, dan ook verbaasd over het nieuwe besluit van het college. Sinds die tijd zijn er meerdere bestuursvergaderingen geweest over dit

onderwerp en op 14 maart heeft 's avonds in het gebouw van WP een overleg plaats gevonden met wethouder Van den Berg (onderwijs). Aangezien dit overleg weinig opleverde sprak het bestuur op 26 maart met wethouder Steegh (Ruimtelijke Ordening). Verder hebben de bewoners van de Paulus Buysstraat een alternatief verstuurd aan de gemeente en heeft de Leidse Houtschool protest aangetekend tegen de gang van zaken.

Standpunt wijkvereniging

In 2005 besloot de gemeente tot uitbreiding van WP. Het bestuur van de wijkvereniging heeft geconstateerd dat er vele meningen zijn over de verbouwing. Daarom heeft ons bestuur zich steeds onthouden van een uitgesproken

standpunt voor of tegen. We hebben steeds gesteld dat, als besloten wordt tot uitbreiding, het er wel veel toe doet welke maatregelen genomen worden in relatie tot verkeer en groen. We waren redelijk tevreden met het complete plan dat februari 2006 aan ons werd voorgelegd en wij op onze beurt hebben voorgelegd aan de ALV in april 2006.

Medio 2006 werden het plan ter inzage gelegd door de gemeente en konden bewoners desgewenst hun 'zienswijze' kenbaar maken (bezwaar indienen). Wij zagen daar geen aanleiding toe; de ALV zag immers geen bezwaar. Andere bewoners echter wel. Marina ter Horst haalde veel protest-handtekeningen op en ook de wijkvereniging Houtkwartier was uitgesproken negatief over het plan een extra brug te maken voor de ontsluiting aan de Houtlaan. Op basis van deze bezwaren heeft de gemeente nu besloten het plan toch weer te wijzigingen en een tweede ontsluiting aan de achterzijde te realiseren. Dit nieuwe besluit van b&w roept weer nieuwe vragen op over de zorgvuldigheid van de besluitvorming door de gemeente, de communicatie daarover en de verkeersveiligheid.

Zorgvuldige communicatie

Feit is dat de gemeente over het besluit van 6 februari slecht heeft gecommuniceerd. Afsproken was dat bij wijzigingen wijkverenigingen, districtsraad als ook een speciaal opgerichte Klankbordgroep goed geïnformeerd zouden worden. Dat is niet gebeurd. Ook zijn veel belanghebbenden (buurtbewoners, andere scholen) niet rechtstreeks door de gemeente geïnformeerd. Dit is des te pijnlijker omdat door de wethouder zelf is gewezen op de noodzaak van een zorgvuldige communicatie, tijdens een vergadering van alle districtsraden, medio januari. Zij vertelde daar aan ondergetekenden dat er een wijziging van het besluit aan zat te komen. Wij gaven aan dat hierover conform de afspraken direct overleg nodig was met de wijkverenigingen. We vroegen de wethouder of er rekening was gehouden met de verkeersstromen van de andere scholen die

direct uitkomen op de A. Duijcklaan en de P. Buysstraat. Daarna hebben wij niets meer gehoord, ook niet via de wijkmanager Edith van Middelkoop.

Tijdens de sessie op 14 maart gaf de wethouder aan overleg met de buurten zeer serieus te nemen, maar dat over deze kwestie de meningen uiteenlopen en het college daarom een knoop heeft doorgehakt. Hoe geloofwaardig is de wethouder dan over de mate waarin ze het overleg met de buurt serieus neemt, zeker bij een belangrijke wijziging van een plan dat de gemoederen zo bezighoudt? Die uitspraken worden blijkbaar alleen voor de Bühne gedaan.

Helderheid in verkeersveiligheid

Het ontwerp rondom ontsluiting aan de A. Duijcklaan zag er op 14 maart 2007 weinig positief uit. Men denkt/werkt aan een vernauwing van de straat en een kiss & ride-plek waar nu de bewoners van de P. Buysstraat hun auto's parkeren. Voor de bewoners zouden dan op een andere plek extra parkeerplekken worden gebouwd. Duidelijk werd dat de gemeente geen inzicht heeft in het aantal auto- en fietsbewegingen tussen half 9 en kwart voor 9. Er zijn tot op heden geen tellingen geweest van het verkeer op de A. Duijcklaan/hoek P. Buysstraat. De gemeente studeert nog op een voor iedereen acceptabele manier om de stromen verkeer van/met kinderen veilig te kunnen afwikkelen.

Helderheid in de verdere procedure

Op 14 maart werd uiteindelijk wel duidelijk wat de vervolgstappen zullen zijn. De gemeente vindt het gewijzigd besluit van 6 februari 2007 niet

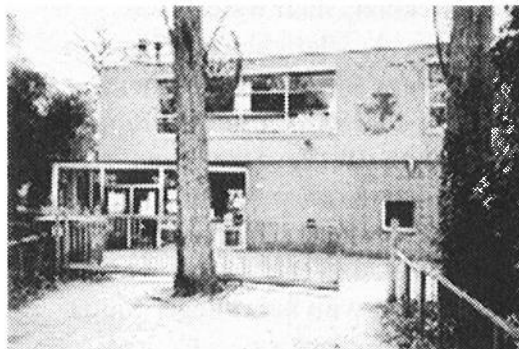

Foto: www.woutertjepieterse.nl

zodanig afwijkend van het eerdere plan dat een nieuwe inspraakronde over het geheel nodig zou zijn. De volgende stap is dan ook dat WP een bouwvergunning aanvraagt waarover b&w een besluit nemen. Dit besluit is voor beroep vatbaar gedurende een reactietermijn van 6 weken. Over de timing van dit besluit is geen helderheid gegeven. Dit kan weken tot maanden duren.

Het besluit rondom de ontsluiting van de A. Duijklaan komt niet apart in de formele inspraak. Het werd op 14 maart door de betrokken ambtenaar gedefinieerd als 'herbestrating' waarvoor geen apart Verkeersbesluit nodig is. De wethouder corrigeerde hem in zoverre dat ze direct een informatiebijeenkomst heeft toegezegd voor de meest direct betrokkenen. Ze weigert tot op heden een openbare bijeenkomst.

En nu?

Duidelijk is dat inmiddels een vervelende situatie is gegroeid. We zien drie lijnen ontstaan:

- Lijn 1: het bestuur discussieert verder met de gemeente. We zullen ook wethouder John Steegh vragen alsnog de buurt te benaderen voor overleg en het besluit van 6 februari te zien als een voorgenomen besluit. En tot slot zullen we hem vragen met een verkeersplan te komen dat leidt tot veilige situaties.
- Lijn 2: het bestuur informeert de wijk waar mogelijk en nodig. Het is dan vervolgens aan een ieder om gegeven zijn/haar standpunt al dan niet tot verdere te komen
- Lijn 3: acte de présence op de informatieavond van de gemeente op 16 april waar ondermeer de verbouwing van WP aan de orde zal komen

Namens het bestuur van de Vereniging Raadsherenbuurt,
Paul Kuijt
Nico van Hemert

Volg de actualiteit op de voet via de website van de buurt, of vraag informatie bij Paul Kuijt of Nico van Hemert.

Hoe hou je iets vers?

Door te zorgen dat micro-organismen in het voedsel geen kans krijgen. Hoe?

Door het

- te drogen (bv. vis of vlees)
- te vriesdrogen (oploskoffie)
- te roken (paling)
- in te leggen in suiker (jam), zuur (augurken), alcohol (boerenjongens) of zout (pekelen: zuurkool = gepekeld witte kool)
- in te blikken
- te wecken
- conserveermiddelen toe te voegen
- bevriezen
- verhitten (pasteuriseren, steriliseren)
- doorstralen met gammastraling
- onder beschermende atmosfeer verpakken (dwz zonder O2)

Maar er gaat toch niets boven

vers

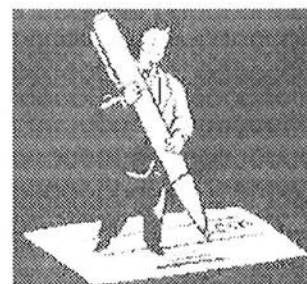
vers is ook de naam van een landelijke poëziemanifestatie rond de VSB Poëzieprijs voor kinderen, jongeren en volwassenen. De *School der Poëzie* organiseert in het voorjaar van 2007 de tweede editie van **vers**. Met o.a. poëzielessen op scholen, basisonderwijs en voortgezet onderwijs, een poëziewedstrijd voor kinderen en jongeren. En nog veel meer (een Poëziedokter die via de mail adviseert). Zie de website www.versgedicht.nl.

Aan het vers

*Tussen waanzin en bezonnenheid
waakzaam en ook verloren,
ondragelijke weelde en
armoedigheid,
moet ik u toebehoren.*

*Soms sta ik in dit evenwicht
als een pijl trillende opgericht,
dan is het als in sommige dromen,
dat men schreeuwen moet,
maar geen geluid wil komen.*

M. Vasalis

Het ene vers is het andere niet

Tja, daar heb je taalgevoel voor nodig. En het is prettig als het rijmt. Het is een soort woordkunst. Een *vers* (ook: *versregel* of *dichtregel*) is een regel uit een gedicht.

Soms wordt een strofe een vers genoemd, soms het gehele gedicht. Dit laatste is meestal het geval als het als verkleinwoord (versje) wordt gebruikt en verwijst in het bijzonder naar een gezongen tekst (liedtekst).

Een gedicht (poëzie) is een (literaire) tekst (zowel geschreven als gesproken) in versvorm. De *vorm* is dus belangrijk. Tot de *vorm* kunnen onder andere klank, rijmschema's, traditionele stijlfiguren, het enjambement, strofes, beeldspraak, metrum, ritme en typografie behoren. Het is echter niet noodzakelijk dat al deze elementen in een gedicht terug te vinden zijn. Een gedicht hoeft niet te rijmen, hoeft zich niet te bedienen van een vast metrum of schema om een gedicht te zijn, enzovoort.

Ketting-interview met **Els van Eijck van Heslinga**

van Oldenbarneveltstraat 31

1. Wanneer en waarom ben je in de Raadsherenbuurt komen wonen?

Het is bijna niet te geloven, maar Nico (Koek) en ik wonen inmiddels al bijna 31 jaar in ons huis aan de Van Oldenbarneveltstraat. We hadden destijds geluk. De vorige eigenaar had al een ander huis en de belangstelling voor dit huis was niet groot. Er was nogal wat achterstallig onderhoud. De prijs leek ons weliswaar heel hoog, maar haalbaar. Een door ons om advies gevraagde want terzake deskundige oom van Nico plantte zijn zakmes in het hout. Toen hij ook nog met gevaar voor eigen leven het dak had geïnspecteerd, constateerde hij dat het een heel degelijk bouwwerk betrof.

Wij besloten dus het pand te kopen en verhuisden vanuit onze huurflat aan de Cruquiuslaan. Voor ons werk was het ideaal. Nico werkte op het Agnescollege (nu Bonaventura) en ik was wetenschappelijk medewerker zeegegeschiedenis bij de universiteit. Bovendien lekker dicht bij winkels en het station.

2. Wat is het mooiste originele detail in je huis?

Jammer, maar de meeste originele details waren bij onze komst al verdwenen. Maar we hebben nog wel die fraaie glas-in-lood bovenramen!

3. Wat is je favoriete buurtactiviteit?

Nu onze drie kinderen een paar jaar geleden gingen studeren en de deur uit zijn, zijn wij ook niet meer zo vaak te vinden bij buurtactiviteiten. De jaarlijkse theateractiviteiten in de Leidse Hout waren altijd leuk. Ook de vrijmarkt voor de kinderen op het Rozenpleintje waar je soms boeken kocht die je door je eigen kinderen het jaar ervoor had laten verkopen! Nico zingt wel mee in het buurtkoor.

4. Als de Raadsherenbuurt • 50.000 zou krijgen om de buurt te verbeteren of te verfraaien, hoe zou jij dat dan doen?

Tja, met 50.000 Euro kom je niet erg ver. Maar Niels Blokker had gelijk: die lelijke afvalbakken in de Johan de Wittstraat moeten worden ingegraven.

En als er dan nog geld over is, laten we kleine tekstborden maken onder de straatnamen. Wie waren toch die Van Oldenbarnevelt, Fagel of Pauw? Dit wordt dan ons 'buurtvenster' in de canon van de nationale geschiedschrijving en ons gezamenlijk geheugen!

5. Hoe ga je naar je werk en hoe lang doe je daarover?

Ik fiets in tien minuten naar het Bestuursbureau van de universiteit op het Rapenburg. Maar ik heb ook nog jaren in Amsterdam bij het Scheepvaartmuseum gewerkt en dat ging prima: ongeveer een uur van deur tot deur. En altijd iets te lezen mee, zeker voor het geval er zich weer eens een oponthoud voordeed. Daarna ging ik naar de Koninklijke Bibliotheek in Den Haag: ongeveer een half uur totale reistijd. En: per april a.s. ga ik opnieuw bij de KB werken, dus dat is dan weer een vertrouwd reispatroon! Ik zal meer in het buitenland zijn en ook dat is natuurlijk ideaal met Schiphol naast de deur.

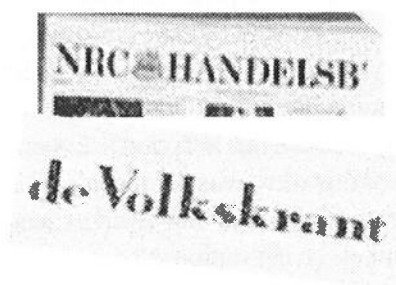
Nico loopt of fietst een paar minuten naar het Bonaventura. Twee dagen in de week neemt hij de auto om naar de vestiging in Roelofarendsveen te gaan.

6. Wanneer en hoe heb je voor het laatst gebruik gemaakt van wat Leiden aan cultuur te bieden heeft?

Het laatste evenement was de opening van de tentoonstelling over de buskruitramp in 1807, in de Lakenhal. Goede tentoonstelling en een mooie publicatie met nieuwe onderzoeksresultaten. Ik neem ook deel aan de Cultuurtafel Leiden, in welk kader Leidenaren van allerlei soort en achtergrond proberen plannen te ontwikkelen binnen bepaalde thema's, bijvoorbeeld Cultuur en Jongeren.

7. Welke krant lees je, op welk moment van de dag en hoe lang doe je daar over?

Wij hebben de Volkskrant, die ik 's morgens 'scan' en de NRC. Op mijn werk heb ik het Leids Dagblad. Daarnaast krijg ik verschillende knipselkranten. Ik probeer 's avonds het belangrijkste te lezen, maar omdat ik ook vaak weg ben lukt dat niet altijd. Meestal reserveer ik zondagmorgen voor het 'bijlezen'. En in het kader van mijn voorzitterschap van de 3 October Vereeniging (wordt allen lid!), bestudeer ik nu ook alle huis-aan-huis bladen. Want ja, ik word wel geacht om nu verder te kijken dan onze Raadsherenbuurt!

8. Wat komt spontaan bij je op als je het thema van de volgende Raadsheer ('Beweging') leest?

Tja, 'Beweging'. Ik vat het overdrachtelijk op, namelijk dat ik weer aan de volgende stap in mijn werkende leven begin. Het overgangsstadium tussen het oude en het nieuwe heeft altijd iets onwezenlijks. Niet onaangenaam, lekker opruimen, sommige dingen laat je graag achter je. Mensen overigens niet, ik raak altijd wel gehecht aan zo'n vaste groep om mij heen. Tegelijkertijd kijk ik uit naar een paar weken voor mezelf voordat ik echt opnieuw begin.

9. Welke vraag zou je jezelf hier willen stellen? En natuurlijk willen we ook je antwoord graag vernemen.

Wij hebben ons zelf de laatste jaren wel de vraag gesteld of wij niet ergens anders zouden willen wonen. Meer ruimte beneden bijvoorbeeld. Meer ruimte om ons heen bijvoorbeeld. Ergens buiten de Randstad bijvoorbeeld. Enfin, uit deze formulering blijkt wel dat er nog geen realistisch alternatief is opgedoken. Voorlopig zijn wij domweg gelukkig in de Van Oldenbarneveltstraat!

10. Wie mag de volgende vragenlijst beantwoorden en waarom heb je haar / hem gekozen?

Ik stel voor de vragen aan Jurgen van der Velden voor te leggen. Het gezin Van der Velden woonde jarenlang in de periferie van onze buurt, loerend op een kans! En nu wonen zij in een van de mooiste panden (vind ik). Wij hebben bovendien een andere 'link'. Jurgen zit namelijk ook in het bestuur van de 3 October Vereeniging.

Familieberichten

Gemist bericht vorige Raadsheer!

Vanmorgen heb ik (Janny van Nieuwkoop - red.) kennis gemaakt met de nieuwe bewoners van **Johan de Wittstraat 23**. Het zijn Ritsaert Mulderije en Nellerike de Voogd met hun dochter Fiep van 3 jaar en zoon Boele van 6 maanden en een rode je-weet-wel-kater, Poedie. Ze komen uit Amsterdam, maar Nellerike is in Leiden geboren.

Zij trad de afgelopen 5 jaar op met haar zusje in het Leids Cabaret Festival en zat in 2001 in de finale daarvan. Per 1.1.2007 gaat ze o.a. schrijven voor het Leidse stadsmagazine L.O.S. Ritsaert is rechter in Amsterdam.

In de volgende Raadsheer kunt u kennismaken met de nieuwe bewoners van Van Oldenbarneveltstraat 14

Waarom wij weggaan uit de JdW 58

www.vandale.nl/opzoeken/woordenboek/?zoekwoord=vers

Vers2 (bn) 2. nog niet lang geleden ontstaan of gebeurd = recent

Geen inspiratie en andere dingen aan het hoofd, kopij voor de Raadsheer inleveren voor 11 maart a.s. en dan opeens het besef dat wij dan al verhuisd zijn naar Katwijk aan den Rijn!. Dus toch maar gauw een stukje voor de Raadsherenbuurt geschreven.

En hoe is dat plan dan **ontstaan of gebeurd**?

Het blijft onwaarschijnlijk, voor onszelf en voor iedereen die ons kent, want toen wij 15 jaar geleden ons huis betrokken, waren wij ervan overtuigd nooit meer weg te gaan. Tot 14 juli van het vorige jaar.

Zoonlief had net zijn rijbewijs gehaald en liet zonder het te weten de achterdeur van de auto openstaan, uiteraard met het gevolg dat de auto niet meer startte. Marcel duwde desgevraagd de auto aan en wij waren vervolgens verplicht een ritje te maken. Het doel werd door mij bedacht. Die ochtend had ik toevallig een prachtige foto in de krant gezien van een opgeknapt woonboerderijtje in de oude

dorpskern van Katwijk-Binnen en het adres had ik toevallig onthouden. Om een lang verhaal kort te maken, we reden erheen en het toeval wilde dat de eigenaar voor de deur stond en ons een bezichtiging aanbood. Vanaf dat moment waren wij allebei verkocht!

Tien slapeloze nachten volgden. Voor- en nadelen op een rijtje, vanuit het besef hoe fantastisch we altijd hebben gewoond in ons vertrouwde huis met die heerlijke tuin en ook nog in de leukste buurt van Leiden. Veel dierbaars zouden wij moeten achterlaten, we hebben drie grote verbouwingen doorstaan en tussendoor heel veel geklust.

Joosje en Arjan zijn hier komen wonen toen ze net 6 en 4 jaar waren, zij hebben een ideale jeugd gehad in de Raadsherenbuurt en hebben altijd met veel vriendjes en vriendinnetjes op straat gespeeld. Het is toch geweldig dat je je kinderen zo'n jeugd hebt kunnen geven!

Inmiddels is Joosje is al twee jaar het huis uit, Arjan studeert in Amsterdam en zal binnenkort ook op kamers gaan. Toch hebben de kinderen zich heftig verzet tegen ons plan te gaan verhuizen, zij willen hun ouderlijk huis niet verlaten. Zij zijn opgegroeid in de Raadsherenbuurt, hebben de basisschooltijd doorgebracht op de Woutertje Pieterse, zijn op de Krullebaar opgevangen tot Joosje acht jaar werd, ze zijn lid geweest van Leiden Atletiek, hebben gejudood bij Rob van den Hoorn, hebben hun eerste boodschappen zelf gedaan in de Kempenaer, waren lid van de tennisclub, hadden het Bona en het Rijnlands op een steenworp afstand en zij voetballen allebei, de één bij UVS en de ander bij ASC! Wat moet je dan in zo'n gehucht als Katwijk???

Uiteindelijk hebben Marcel en ik besloten een **verse** start te maken. We hebben er zin in, ons nieuwe huis is onbeschrijfelijk leuk, we krijgen een nog mooiere tuin, wonen dicht bij de duinen en de zee, in een sfeervolle straat waar we al kennis hebben gemaakt met alle nieuwe burens, op een zomerse zondagavond bij de jaarlijkse buurtbarbecue!

“Partir c’est mourir un peu.” Het is waar. Met pijn in het hart vertrekken wij, we laten veel achter en zullen ons huis, de burens en de buurt heel erg gaan missen. Afscheid nemen is niet leuk, maar gelukkig houden we onze herinneringen en uiteindelijk is ons nieuwe huis maar vijf kilometer verderop.

Tot hier het verhaal van een voor ons **recente** en ingrijpende beslissing, **niet lang geleden ontstaan en gebeurd**, zo totaal onverwacht en niet voorzien dat het altijd **vers** in ons geheugen zal blijven. Tot ziens allemaal!

Marcel, Joosje, Arjan van Tilborg en Fransje Hardeman
Achterweg 16-16a, 2223 BG Katwijk aan den Rijn.

Buurtbewoners

Pas op uw paleisjes!

Er is een gaatjesboorder zeer actief, tot nu toe vooral in de Fagelstraat.

Allemaal beestjes.....

Janny van Nieuwkoop

Oh, wat is zo'n **verse** lentetuin toch mooi ! Overal gele narcisjes, heren en der witte of blauwe hyacinthen, allemaal overblijfsels van vroegere Paas- of Kerstversieringen, een feest voor het oog.

Maar wat ziet datzelfde oog de volgende dag ? De bloemstengels zijn uit de hyacinthen en een groot deel van de narcissenkelkjes is verdwenen! Welke schurk heeft het lef om mijn tuin op te eten?

Diezelfde avond laat ga ik met de **vers** opgeladen zaklantaarn de tuin in en daar zijn ze bezig aan hun godenmaal: kleine, bleke, naakte slakken, in militaire formatie omhoog geglibberd naar het ultieme doel: de **verse** lentebloem. Ik haat ze hartgrondig, maar laten we eerlijk zijn, ze hebben toch gelijk? : **Vers is lekker!!!**

In de vorige Raadsheer vermeldden wij het overlijden van de heer Heringa op 30 november jl. Hieronder kunt u een ingekorte versie lezen van het interview dat enkele jaren geleden in de Raadsheer stond:

Ton Staphorst

Aan de Van Slingelandtlaan nr. 10 wonen de heer en mevrouw Heringa. Sinds 1949 bewonen zij dit prachtige pand met uitzicht op de Leidse Hout. De heer Heringa had vroeger een fabriek in garen en dekens, gevestigd op de hoek van het Rapenburg en de Kaiserstraat, mevrouw Heringa komt uit Indië.

Een groot deel van de huidige Van Slingelandtlaan bestond tot vlak na de Tweede Wereldoorlog nog uit grasland. De heer Heringa kocht samen met zijn schoonvader een perceel grond. Beiden maakten een ontwerp van een woning, op nummer 10 een huis geschikt voor een gezin, en op nummer 11 een bungalow voor een echtpaar zonder kinderen. De heer Heringa vertelt dat het bouwen van een woning niet gemakkelijk was. Vlak na de oorlog en met een enorme woningnood mocht een nieuw te bouwen woning voor een gezin niet al te groot zijn. Hij kreeg vergunning om een woning neer te zetten

van maximaal 500 kuub, en een garage. Later is de schuur verbouwd tot eetkamer. Om het huis te mogen bewonen had je een woonvergunning nodig. Uiteindelijk kwam de vergunning, maar daar is nog wel het nodige overleg met de gemeente aan vooraf gegaan. Kennelijk was de persoonlijke opvatting van een ambtenaar doorslaggevend.

Over vandalisme en andere criminaliteit kan het echtpaar Heringa meepraten. Verschillende malen zijn ruiten ingegooid of lege statiegeldflessen uit de tuin gestolen. Enkele malen is er ingebroken of konden pogingen worden verijdeld. Maar de merkwaardigste gebeurtenis was wel toen een man op klaarlichte dag ineens in de keuken stond en, toen hij door mevrouw Heringa werd betrapt, als excuus aanvoerde dat hij zijn hond kwijt was en ervan overtuigd was dat deze zich in de keukenkast had verstopt!

Jan Willem Heringa

De laatste vertegenwoordiger van de Leidse textielnijverheid onder de regenten van het Jean Pesijnhof was Jan Willem Heringa (1913). Heel lang drukte hij zijn stempel op het hof: aangetreden in 1945 bedankte hij in 1992. Daarmee was hij de langstzittende regent ooit.

Toen Jan Heringa geboren werd, was zijn vader nog niet zo lang in de textiel werkzaam. Hij associeerde zich in 1911 met Piet van Cranenburgh van de sajefabriek Vervoort & Van Cranenburgh in de Kaiserstraat, die daarna Van Cranenburgh en Heringa werd.

Na de Tweede Wereldoorlog kreeg Jan, inmiddels getrouwd met M.A.G. Lely, de feitelijke leiding over het bedrijf. In 1963 nam Heringa de aandelen van het inmiddels noodlijdende Gebr. Van Wijk over, waarna beide bedrijven in 1957

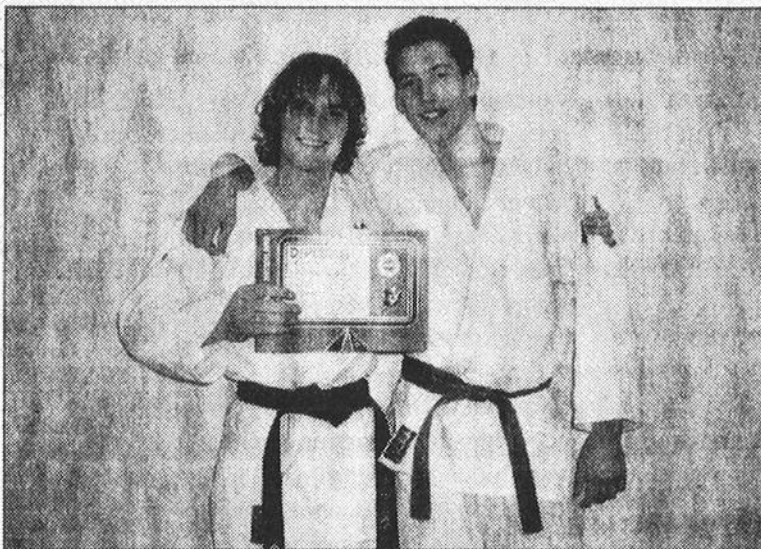
volledig werden samengevoegd als Van Wijk & Heringa NV. In 1963 werd het bedrijf gekocht door projectontwikkelaar en speculant Zwolsman en Jan Heringa moest het bedrijf verlaten. Jan Heringa had al lang voor hij regent werd kennism gemaakt met het Jean Pesijnhof. Hij bezocht er de bewaarschool van juffrouw Cornet. Met vervo vervulde hij zijn functie als regent en leidde als voorzitter het Jean Pesijnhof door een periode van grote veranderingen. Hij was, met H.J. de Jonge, een van de belangrijkste trekkers van de restauratie van 1978 – 1980. Toen hij in 1992 afscheid nam als regent had hij heel wat collega's zien gaan en komen, maar hij kon met tevredenheid terugzien op wat gepresteerd was en vaststellen dat het Jean Pesijnhof de toekomst met vertrouwen tegemoet kon zien. •

J.W. Heringa was regent ('bestuurder') van het Jean Pesijnhof in Leiden. Bijgaande tekst en foto zijn overgenomen uit: José Niekus en Cor Smit (2005) *Van bouwvallig nest tot bijzondere huisvesting - 350 jaar Jean Pesijnhof*, Leiden: Stichting Jean Pesijnhof.

Foto: de heer Heringa zit in het midden, voor de deur.

foto: Henk Sloos

Cédric Visser (met zwarte band en diploma in de hand) samen met Lieuwe Cornelissen, zijn judomaatje tijdens het examen. Judo is tenslotte Duo!

Cédric Visser,
Fagelstraat 12, verdiende
op 27 februari tijdens de
Zuid-Hollandse judo-
examens in Den Haag de
zwarte band.
Gefeliciteerd Cédric!

(met excuses voor de
abominabele afdruk-
kwaliteit van de foto)

Twee verzen die elke Raadsherenbuurtbewoner in het hart gegrift moeten staan!

Tien Raadsheren

Johanniek v.d. Hoven

① Fa gel . Ho ger beets , Ant o nie Duyck , Van

② Ledenberch , van Beuningen en Pau lus Buys , Van

③ Slingeland , Ja - han de Wilt en Van Olden - bernevelt , Met

④ Adriaan Pauw zijn we nu uitgeuld!

De Raadsherenbuurt

Tekst: Gerard Schelvis, jan 2000

Melodie: When Johnny comes marching home (traditional)

Het hoort bij Lei-den maar ligt dich-ter
 bij Oegst-geest In't Leidse is't al-
 tijd al wat a-part ge-weest geen ge-
 glib-ber stee-die hef-tig-heid En geen Oegst-geest-er
 def-tig-heid. Maar waar-om hou'k van de
 Raads-he-ren-buurt het meest?

Het hoort bij Leiden maar ligt dichterbij Oegstgeest
 In't Leidse is 't altijd al wat apart geweest
 Geen geglibber steedse heftigheid
 En geen Oegstgeester deftigheid
 Maar waarom hou'k van de Raadsherenbuurt het meest?

Het ligt gerieflijk aan het groene Leidse Woud
 De rust gelijkt heel sterk op die van Aerdenhout
 Maar de mensen zijn er niet bedaagd
 (Of wel? - heb ik mij soms afgevraagd,
 Maar ik gun ons graag de benefit of the doubt).

Het zouden dus de burens wel eens kunnen zijn,
 Het rozenpleintje 's zomers in de maneschijn,
 De natuur, de ligging, het klimaat
 (Voor Wolkers is het de Fagelstraat)
 Maar waarom woont toch die Raadsherenbuurt zo fijn?

Is het de hutspot op het 3-oktoberfeest?
 Misschien een vreemde voorkeur die niet gauw geneest?
 De Hren en hun historie soms?
 Of duidt deze liefde geen waaroms,
 Nou dan hou'k domweg van de Raadsherenbuurt het meest.

Denk actief met ons mee over de toekomst van Nieuweroord

“Al jaren zijn er gesprekken over de noodzaak van gezondheidscentrum ten Noorden van Het Spoor.” Dit was de openingszin van de Praatvogel (buurtkrant van de Vogelwijk –red) van maart 2004.

Het gezondheidscentrum moest er komen en mevrouw Van Dobben de Bruin, toenmalig VVD-raadslid in de gemeente Leiden en actieve buurtbewoonster, pleitte ook voor seniorenwoningen erboven.

Wij zijn als WeG (Wergroep Gezondheidscentrum) vele malen bij elkaar geweest en hebben samen met de wethouder Buijing en de huisartsen Van Schie en Van den Braken gesproken hoe het verder moet als Nieuweroord leeg zou komen. Dat zou zijn in 2009. We hadden dus nog wat tijd.

Inmiddels zijn op particulier initiatief twee gezondheidscentra aan de Rijnsburgerweg verzezen. De samenwerking tussen beide is prima. Maar men kijkt ook naar de toekomst en ziet uit naar een gezamenlijke plek. De plaats van Nieuweroord is zeer geschikt...

Door de politieke ontwikkelingen en om praktische redenen (brandgevaarlijk) komt Nieuweroord al dit jaar leeg. Om te voorkomen dat een projectontwikkelaar gaat beslissen over de toekomst van een zo dierbare plek van de wijkbewoners wil ik u hierbij oproepen: meldt u bij de WeG, kom met ideeën!

U bent zeer welkom om politiek of anderszins een positieve bijdrage te leveren.

IK WIL

op deze plek niet nog meer onbetaalbare bungalows, maar een plek waar jong en oud kan profiteren van

- een ontmoetingsplek met ruimte voor gespreksgroepen en een wijkpraethuis...
- een huisartsencentrum;
- misschien wel een ruimte waar mensen een paar dagen kunnen verblijven als ze uit het ziekenhuis komen;
- een fitnessruimte;
- een dependance van een apotheek;
- een zorgloket;
- een consultatieruimte voor baby's en voor senioren;
- betaalbare appartementen, ook voor starters en senioren.

U OOK?

Meldt u zich dan aan bij WeG

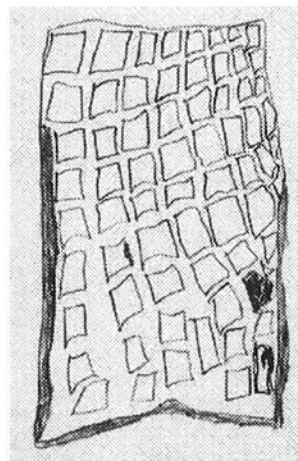
Pinny Baruch

Merelstraat 40

2333 XM Leiden

pinnybaruch@tiscali.nl

Tekening: Safa

NB Ook de Raadsherenbuurt is in de WeG vertegenwoordigd, in de persoon van de heren Hoogwout en Thomson.

Over ijskelders en ijskasten

Els Roelofs

Een **ijskelder** is een losstaande kelder, meestal tonvormig en van vrij grote diepte (5 meter is niet vreemd), waarin gedurende de winter grote stukken ijs (100x20x20 cm) van een nabijgelegen plas of sloot opgeslagen worden. Ter isolatie werd het ijs afgedekt met hooi. Er bovenop werd een laag aarde aangebracht, waarop men meestal bomen plantte. De toegang was vaak een naar het noorden gerichte sluis met twee deuren. De ijskelder was in gebruik in de 19^e en begin 20^e eeuw. Er zijn verschillende typen: de eenvoudige van hout of steen met een rieten dak en de latere van steen met een koepel- of tongewelf. Het merendeel van de ijskelders ligt in Midden- en Oost-Nederland.

Mede door de diepte is de ruimte goed geïsoleerd. Omdat koude lucht daalt, is het mogelijk de ruimte voldoende koel te houden om – indien er genoeg ijs opgeslagen ligt – het hele jaar door een hoeveelheid ijs te behouden. De isolatie werkte zo goed dat de ijskelder de hele zomer onder de nul graden bleef, soms zelfs tot de volgende winter toe. In warmere periodes was het dan mogelijk uit deze kelders ijs op te halen en te gebruiken in een ijskast. Degene die over een ijskelder beschikte, moest vaak gratis ijs afstaan aan ziekenhuizen, o.a. voor de behandeling van blindedarmontstekingen.

Een voorbeeld dicht bij onze buurt is te vinden bij kasteel Endegeest. Vlak naast het kasteeltje ligt in de tuin een ronde ijskelder uit 1842.

Tot 1914 werd er ijs geoogst uit vijvers.

Daarna was het goedkoper ijs in een ijsfabriek te maken, wat vanaf 1860 al werd gedaan. Na de invoering van electriciteit werd er gekoeld met een koelkast en met de diepvries was natuurijs voor koeling geheel overbodig geworden. Nu worden ijskelders vaak als overwinteringsplaats gebruikt door vleermuizen, die er hun winterslaap houden. In een **ijskast** werd dus gekoeld door middel van blokken ijs die uit een ijskelder werden gehaald of door een ijsfabriek werden geleverd.

Dit was aanvankelijk alleen weggelegd voor de rijken. Op welke manier zorgden gewone burgers voor verse waar?

Illustratief voor onze buurt is onderstaand fragment uit “Raadsherenbuurt, zestig jaar wonen en leven in een Leidse buurt”:

Bezorging aan huis

In vroeger tijd werd, veel meer dan nu het geval is, aan de deur gekocht. Daarbij wemelde het van de leveranciers, ook uit andere delen van de stad en uit de omgeving van Leiden, die de bestellingen bij de klanten thuisbezorgden. Het was bijvoorbeeld heel gewoon om als ‘uitbrengklant’ bij de leverancier uit je vorige wijk te blijven. Ook al probeerden de winkeliers nieuwe bewoners te paaien met een welkomspresentje: een tulband van bakker De Groot of een flesje room van melkboer Link. Alleen al in de Fagelstraat kwamen drie verschillende bakkers en melkboeren aan de deur! De groenteboer, de bakker en de melkboer kwamen dagelijks langs. De melkboer kwam op zaterdag zelfs twee keer, ‘s morgens en ‘s middags. Ook op tweede kerstdag, tweede paasdag en tweede pinksterdag werd er verse melk bezorgd. Koelkasten bestonden nog niet. In de Johan de Wittstraat had alleen de familie Van Helvert op nummer 33 iets dergelijks.

Regelmatig kwam daar een witte vierkante vrachtauto waar met oranje letters 'IJS' opstond voorrijden, die grote staven ijs afleverde. De meeste leveranciers kwamen 's morgens 'horen' of ze haalden de boekjes met bestellingen op. 's Middags werden de boodschappen thuisbezorgd. Je betaalde eens per maand. Ook voor andere boodschappen dan de eerste levensbehoeften hoefde men vroeger de deur niet uit. Schoenmaker Van Abswoude uit Oegstgeest haalde de kapotte schoenen op en bezorgde ze een week later, gerepareerd, weer thuis. De wasserij kwam langs voor het 'grote goed' (lakens en dergelijke), en in de

Vogelenbuurt zat een 'fijnstrijkerij' die de witte hemden ophaalde en terugbracht. Op gezette tijden deed Neuteboom met paard en wagen zijn ronde door de buurt. Bij hem kon men terecht voor borstels en andere huishoudelijke artikelen. Anno 1985 is het aantal bezorgers aan huis sterk afgenomen. Wat rest is het vertrouwde beeld van de SRV-wagen van Peter van Haasteren."

Deze tekst stamt uit 1985! Het beeld is nog steeds vertrouwd.

Uit: Wikipedia en Raadsherenbuurt, zestig jaar wonen en leven in een Leidse buurt

Opgeprikt: buurtnieuwjes

- Gemeentelijke informatie avond op 16 april: informatie over Uitgebreide informatie (tijd, plaats, onderwerpen) zie op www.raadsherenbuurt.nl.
- Nieuwe rubriek op de buurtsite: gezondheidszorg in de buurt.
- Koninginnedag: 30 april; met borrel en kindervrijmarkt op het Rozenpleintje.
- 5 mei jaarmarkt Oegstgeest
- Landelijke parkendag: 27 mei.
- Werfpop in de Leidse Hout: zondag 8 juli.
- OPA: iedere eerste dinsdag van de maand in de Johan de Wittstraat

- Leidse Hout (beheerplan)
- Woutertje Pieterse
- Driestar / ROC
- De Wissel
- School voor Praktijkonderwijs
- Diaconessenhuis
- sportvelden Lugdunum
- Nieuweroord

Vers uit de Vogelwijk

Mirjam Jochemsen

In een eerdere Raadsheer kon u lezen dat Wetselaar, onze hofleverancier voor de 3-oktober-straahtutspot, was gestart met de verkoop van groentepakketten. Voor deze nieuwe Raadsheer zijn we nog eens een praatje gaan maken in zijn winkel. De afname is naar tevredenheid. Er worden nu wekelijks ruim 20 pakketten opgehaald, gevuld met groenten voor 5 dagen, plus recepten. Sommige mensen durfden er blijkbaar de winter niet mee door. Die hebben hun abonnement tijdelijk opgezegd, maar komen

nu weer terug. Bang voor de hele winter kool? "Dat was helemaal niet nodig," volgens de trouwe pakkettenklant die toevallig naast me in de winkel stond. "De keus was heel gevarieerd, en de hoeveelheden ruim voldoende." Daar is trouwens ook in te variëren: je kunt kiezen voor een klein, middelgroot of groot pakket. Hoe groot dat is? Dat ben ik eerlijk gezegd vergeten te vragen. Klein is 1-persoons, maar verder? Als u het weten wilt, ga dan zeker op zaterdag eens langs in de winkel van Wetselaar. Op dinsdag informeren op de markt kan ook. Met de pakketten heb ik geen ervaring, maar de 'reguliere' handel is okee!

Wie doet wat in de Raadsherenbuurt

Redactie Raadsheer & website

- Mirjam Jochemsen, *redactie-adres*, Fagelstraat 51, tel. 515 25 92
e-mailadres: m.jochemsen@tiscali.nl
 - Erna Koekenberg/Jeroen Hiemstra, Fagelstraat 15, tel. 5121213
 - Janny van Nieuwkoop, Van Oldenbarneveltstraat 28, tel. 5172176
 - Els Roelofs, Fagelstraat 28, tel. 5176545
 - Ton Staphorst, Johan de Wittstraat 52, tel. 5170264
 - Jeroen Hiemstra, *fotografie*, Fagelstraat 51, tel.: 5121213
 - Judith de Jong, *illustratie voorplaat*, Johan de Wittstraat 22, tel.: 5153947
 - Huib Kruijt, *website*, Fagelstraat 21, tel. 5157750
 - Ward van Es, Siard Kuipers, Idse Kuipers, *bezorging*
- Oplage Raadsheer: 325 exemplaren

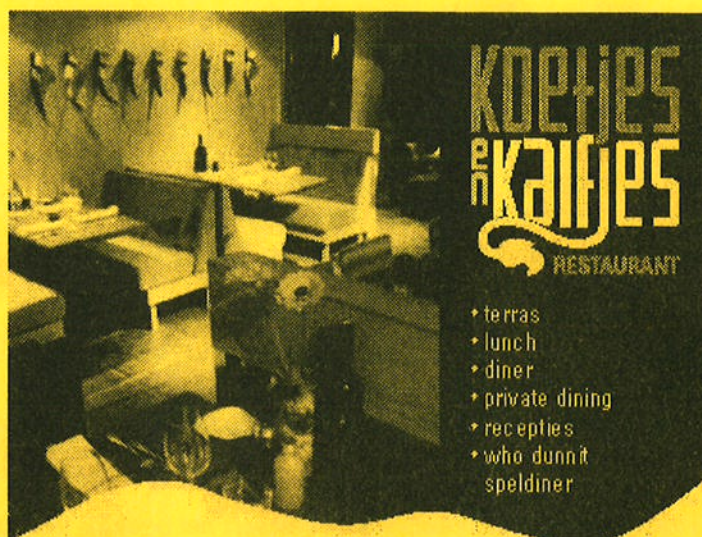
Bestuur buurtvereniging

- Paul Kuijt, *voorzitter*, Johan de Wittstraat 51, tel. 5144197
- Alex Beek, *penningmeester*, Van Ledenberchstraat 10, tel. 5154700
- Wouter van den Berg, *secretaris*, secretaris, Warmonderweg 7, tel. 301 26 64
- Huib Kruijt, *bestuurslid*, Fagelstraat 21, tel. 5157750
- Nico van Hemert, *bestuurslid*, Rijnsburgerweg 149, tel. 5120584
- Janneke van Etten, *bestuurslid*, Johan de Wittstraat 54, tel. 3014701
- Erik Hazenbos, *bestuurslid*, Fagelstraat 17, tel. 3015587
- Jurgen van der Velden, *bestuurslid*, Van Slingelandtlaan 9, tel. 5150205

Contactpersonen in de buurt

- Familieberichten a.u.b. doorgeven aan secretaris Alex Beek van het bestuur, zie boven
- Werkgroep Leidse Hout Theater: George van Eijk, *voorzitter*, Johan de Wittstraat 30, tel. 5157420
- Ver. Vrienden van de Leidse Hout: Hanneke Mooi, *secretaris*, Johan de Wittstraat 11, tel. 5652612
- Gevonden voorwerpen: Rita DeCoursey, Fagelstraat 39, tel. 5155886
- Diefstal, inbraak, ouderenhulp, informatie over onderhoud huis, verbouwen, uitwisselen gereedschap: Rob Grootenhuis, Fagelstraat 14, tel. 5154769
- Vereniging Binnenterrein OWHJ: Ad Littel, *secretaris*, Van Oldenbarneveltstraat 35, tel. 5153475
- Vereniging tot Onderhoud van het Terrein gelegen tussen de Fagelstraat enz. ("het garageplein"): Fokke Dijkema, *voorzitter*, Fagelstraat 23, 5153994; Jacqueline Maillé, *secretaris*, Fagelstraat 11, j.maille@12move.nl.
- Buurtarchief: Regionaal Archief Leiden, Boisoetkade 2a, Leiden

**KOETJES
en KALFJES**
RESTAURANT

- terras
- lunch
- diner
- private dining
- recepties
- who dunnit
speldiner

3-GANGEN MENU € 25

Open 7 dagen per week

Diner: ma. t/m zo.
van 17.30 tot 21.30 uur

Lunch: di. t/m za.
van 12.00 tot 15.00 uur

Koetjes 'first floor' (privé ruimte)

voor: 'dining
drinking & tasting'

Geversstraat 63a, 2341 GC Oegstgeest | 071 515 09 65

www.koetjesenkalfjes.com